

bro—Silkeborg-Banen, og det vil vistnok ingen benægte, at Trafikken vil blive langt større paa en Rødkærbro—Silkeborg- end paa en Langaa—Silkeborg-Bane. I den Henseende behøver jeg kun at henvise til den Godsmængde og den Persontrafik, der er fra og til Rødkærbro og Silkeborg Stationer. Det forekommer mig derfor, at kun, hvis den højtærede Indenrigsminister mener, at Strækningen mellem Silkeborg og Bramminge overhovedet ikke egner sig til Udførelse, kan den højtærede Minister tale om, at det vil blive noget dyrere, og jeg skal ikke nægte, at jeg har ligesom en svag Mistanke om, at den højtærede Minister efter de Udtalelser, han fremkom med ved Sagens første Behandling, ikke er særlig velvillig stemt for denne Linie, og at Jærnbaneadministrationen overhovedet ikke er særlig glad ved at faa denne Midtbane. Hvis det er Tilfældet, frygter jeg meget for, at Langaa—Silkeborg-Banen vil komme til at gaa den samme Vej, thi det forekommer mig at være givet, at Grundlaget for Langaa—Silkeborg er en Fortsættelse ned ad til Bramminge, medmindre den højtærede Minister skulde mene, at Udgangspunktet for Midtbanen eller for en Bane Syd paa skulde være Herning i Stedet for Silkeborg. Men alt i alt er jeg klar over, at der er en saa nøje Forbindelse mellem de tre Projekter, der have været paa Tale, at det forekommer mig, at det ene ikke kan eller bør løses, uden at det har været til en samlet Overvejelse, hvad man overhovedet vil gøre ved disse Forhold i Midtjylland.

Dermed, maa jeg for øvrigt sige, er egentlig Hovedhensigten med mine Bestræbelser eller mit Forslag naaet, thi det har været det første for mig at fremhæve her i Tinget den ensidige Maade, hvorpaa jeg synes, at Viborg—Herning-Banen er trukken frem og ud af den Forbindelse, hvori den faktisk staar til de to andre. Det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen), som jeg for øvrigt anerkender fremkom med sine Udtalelser paa en meget fornuftig og god Maade i Modsætning til det ærede Medlem for Viborg, over for hvem jeg ikke kan undlade at give min Beklagelse Luft over, at han omtalte Kellerupbeboerne paa en, som det forekom mig, noget haanlig Maade, hvortil jeg slet ikke synes, der var nogen Foranledning for det ærede Medlem — det ærede Medlem for Løvel tilbød mig eller stillede mig i Udsigt paa Betingelse af, at jeg vilde virke og stemme for Viborg—Herning og Langaa—Silkeborg — at jeg kunde faa en Bane fra Rødkær til

Kellerup. Jeg takker i en vis Henseende det ærede Medlem for dette Tilbud, thi det beviser, at ogsaa han erkender, at der er en stor lokal Trafik paa denne Egn, saa at man, som jeg har omtalt, ikke godt kan være bekendt fra Lovgivningsmagtens Side helt at ignorere den. Hvorvidt det ærede Medlem har Evner og Kræfter til at føre det givne Tilbud igennem, kender jeg ikke. Hvis jeg havde nogen Vished eller Sandsynlighed for, at det var opnaaeligt, er det en Selvfølge, at jeg i denne som i alle andre Henseender staar paa det Standpunkt, at kan jeg ikke opnaa det bedste, tager jeg det næstbedste. Det ærede Medlem for Viborg, som nok for øvrigt ikke er til Stede, oplyste, at Forholdet for Amtsraadet eller for Kommune-tilskuddenes Vedkommende til en Rødkærbro—Silkeborg-Bane ikke var helt, som jeg havde refereret, idet Silkeborg By har ydet 125,000 Kr., Randers By 25,000 Kr., og der er ydet noget fra private — det er for Resten kun 12,000 Kr. At Silkeborg By, der er Endepunktet, yder Bidrag til Banen, antager jeg er noget, ingen tænker kunde være anderledes, og hvorvidt Amtsraadet vil yde et lignende Tilskud som Silkeborg By eller Randers By have ydet, har der egentlig slet ikke været Tale om. Hvis Kommunerne havde faaet lignende Tilbud, som de havde ydet, er det lige saa givet, som at 2 og 2 er 4, at Banen havde været gennemført allerede for længere Tid siden, hvis ikke Amtsraadet havde villet anderledes. Jeg undtager dog det ærede Medlem for Viborg, som ogsaa er Amtsraadsmedlem, idet jeg maa erkende, at han fuldt ud har staaet ved sit Ord og sit Løfte, den Gang Beløbet blev bevilget til Aalestrup—Viborg-Banen.

Blandt de Udtalelser, der fremkom fra forskellige, have navnlig de, der fremkom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), undret mig mest. Han var, saa vidt jeg kunde forstaa det ærede Medlems Udtalelser, egentlig den, der saa paa Udviklingen af vore Jærnbaneforhold med samme Øjne som jeg. Jeg paahørte hans Foredrag med stor Interesse, uagtet jeg selvfølgelig ikke i alle Enkeltheder var enig med ham, men navnlig den Konklusion, han kom til, at Viborg—Herning-Banen var den eneste, der burde bygges som Statsbane, hvorimod Længdebane, som han ellers mente var berettiget og forsvarlig, skulde anlægges og bygges som Privatbane. Det gaar noget over min Forstand; thi derom kan der ikke være Tvivl, at hvis der bliver en